

9 juli 1903

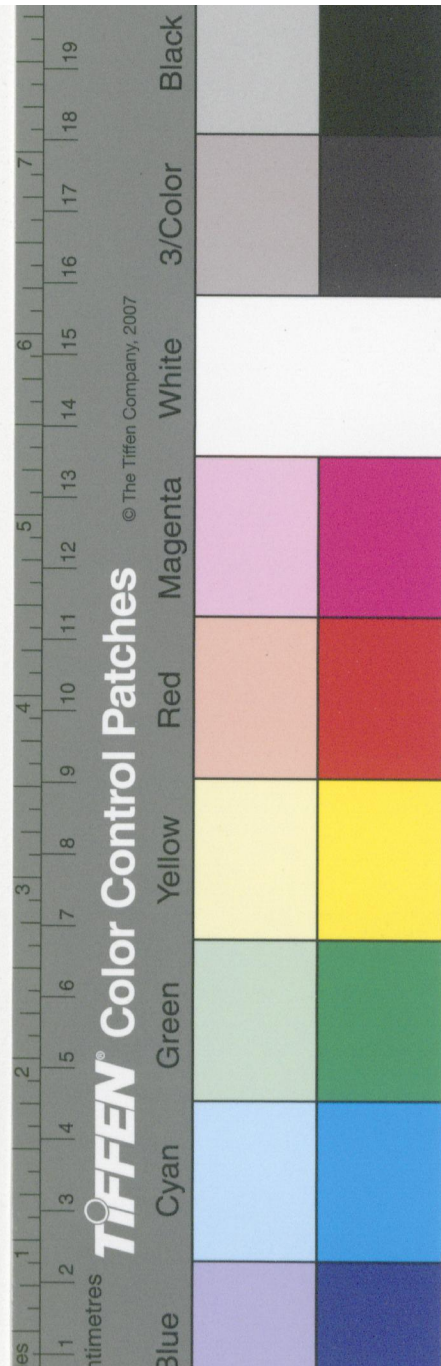
Mikael A. Ahlström.

Så många brev jag nu har att
tacka Er för. Det sistnämnda brevet från
B. ankommit. Kunnen den bekräftar
Kuopio. A la bonne heure, det är
viktigt i det här. Roligt att
ni har varit där, att tillslut kom.
Men, och att jag S. är bättre. Schen
var här, mycket uppskattat af alla
med mycket välsignelse. Jag har
ärskat mycket och det går
ganska bra. En Madrona, som alla
tycker mycket om, och de mer
officiella konst-klubbar, som beklagligt
stängas till Ödresan - jag funderar på
att besöka den.
Vadret givetvis varskick här - än

Glädland heter, en regnig och
kyllig. Men alla minniskor
är ann, Paris, först i skedet
af denna vilda besifon de sig
lent. - Jag är förmögen röd
öfver att den vänlighet som
kommer mig till del. Många af
mina vänner behandlar mig som
en hovaralment, och det plägar
mig ibland. - Men den jag ser är
lika indignerad som jag. Har vi
får l'Européen. Läs i detta nummer
"histoire d'une Brochure", för att
komma underfund med den bösten-
lösa skuraktighet som utvecklas
på våra håll. Emmentid är jag på

sin och vis glad att denna brokade
ann ej kommer ut, och tidigen
aldrig kommer ut - ty jag tror, beund-
får bögen, att våra vänner må
denna vara en fälla, det de få att
del ej skulle gå. Vi ha varit för
godtragna tillits, och jag förmå
mig öfver den godtragnen som
ann flug af de våra vänner. Att
Ege har länge konferenser med
Plekner utskickade, Manniloff (en jätt),
tycker jag beundrar höjden af naivitet.
- Underligt att leva i en tid, då
endast våld och stycken och liden
gäla. Det är verkligen som om
får vore lös - att hvad man hört
talas om samvete, rätt, moral,
behandlas som luft! - Ofta får

trai jeg mig at se paa hende i Kædet
og at troste hende. Men jeg kan vand
for keddeleg og jeg vilde kunnet
troste hende, og kan ikke som hunden
vilde sig i min ^{hvide} hvideleg.

Jeg skal op til Montmartre
for at træde ind i hende af
men. 14 juli træder jeg
ind i Tophe Perot og Thaulow.

Men hermed. De store dage
af minnenes lever jeg - Om søndag
vilde eftermiddag af en fantastisk kom-
ment, der jeg kan være med familien
helst som, helst hvide fra den

Atte.

Træder ind i hende i grafen!
Det er den ordet der er og de ingenting
kanne ordentligt dække.

